

การพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล
สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก
วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

โดย
นางสาววรรณนิสา บุญแก้ว

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖
วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน

การพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล
สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก
วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

โดย
นางสาววรรณนิสา บุญแก้ว

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖
วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน

ชื่อเรื่อง

การพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก

วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

ผู้วิจัย

นางสาววรรณนิสา บุญแก้ว

ปีที่ทำการวิจัย

๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสาร

ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง จำนวน ๑๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย ๑. แผนการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ๒. แบบฝึกทักษะการเขียน ๓. แบบทดสอบการเขียนเพื่อการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการสรุปวิจัยได้ดังนี้

๑. หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษามีเกณฑ์เฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษามีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ จำนวน ๑๐ คน และไม่มีนักศึกษาที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

๒. ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาทำคะแนนสูงสุดได้ ๕ คะแนน คะแนนต่ำสุดคะแนน ๑ คะแนนเฉลี่ย = ๓.๐๐ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๑.๘๓ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาทำคะแนนสูงสุดได้ ๑๐ คะแนน คะแนนต่ำสุด ๖ คะแนน คะแนนเฉลี่ย = ๘.๐๐ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๑.๘๓ แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษามีทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรวิทยาลัยการอาชีพพะเหลียน ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อย่างดีเยี่ยมมาตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ นางกุลรุจี ภัคดี นางสาวจันทร์พิมพ์ สารบัน และนางสาวดารารวรรณ เจริญฤทธิ์ ที่ได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือวิจัย ปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพพะเหลียนที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดาและบุคคลในครอบครัวของผู้วิจัยที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจผู้วิจัยเสมอมา งานวิจัยสำเร็จลุล่วง

คุณค่าและคุณประโยชน์ของรายงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ตลอดจนครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

นางสาววรรณนิสา บุญแก้ว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	
กิตติกรรมประกาศ	
สารบัญ	
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๑
ขอบเขตของการวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๒
สมมติฐานการวิจัย	๒-๓
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๓
นิยามศัพท์เฉพาะ	๓
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
หลักสูตรการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช ๒๕๖๓	๔
ลักษณะการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาภาษาไทย	๔-๘
ลักษณะสำคัญของนวัตกรรมที่เลือกใช้	๘
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘-๑๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๑
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๑๑
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๑
การสร้างเครื่องมือวิจัย	๑๑-๑๒
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๓
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	๑๓-๑๔
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๕
ตอนที่ ๑	๑๗
ตอนที่ ๒	๑๘-๑๙
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๒๐
บรรณานุกรม	๒๑
ภาคผนวก	๓๐

สื่อสาร

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ เรื่องการเขียนเพื่อการ

ภาคผนวก ง แบบทดสอบการเขียนเพื่อการสื่อสาร

ภาคผนวก จ ตัวอย่างนวัตกรรมที่ใช้

ประวัติผู้วิจัย

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดและการสื่อสาร มนุษย์ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่อยู่รอบข้าง เพื่อถ่ายทอดความรู้ความคิด ความต้องการ บอก เล่า ไต่ถาม และเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ อีก มากมาย วิธีการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจระหว่างมนุษย์นั้นอาจกระทำได้หลายวิธี มนุษย์สามารถใช้ท่าทางเป็นสื่อแสดงออกทางสีหน้า สายตา ตลอดจนเคลื่อนไหวอิริยาบถต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างร่วมกัน ทักษะทางภาษาประกอบด้วย การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ทักษะที่สำคัญที่ทำให้ทักษะทุกทักษะประสบความสำเร็จคือทักษะการอ่าน ก่อเกิดภูมิปัญญาอันจะสร้างสรรค์ สิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างมหาศาล เมื่อมนุษย์คิดภูมิปัญญาขึ้นมาได้ก็จะเขียนบันทึกไว้อย่างเป็นระบบ การเขียนเป็นกลไกสำคัญในการสื่อสาร และการจะเขียนสิ่งต่าง ๆ ได้ก็ต้องอาศัยภาษาประกอบสร้างตามหลักภาษานั้น ๆ จะเห็นได้ว่าการที่เราจะเขียนเพื่อสื่อสารสิ่งใดนั้นจะต้องประกอบด้วยโครงสร้าง ภาษา และกลวิธีในการสื่อสาร จึงจะเป็นข้อความอันสมบูรณ์

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ นั้น พบว่ามีนักศึกษาบางส่วนขาดทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร การเขียนสะกดคำ การใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษา เพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล โอกาส และสถานการณ์

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักศึกษาขาดทักษะด้านการเขียนภาษาไทย ให้ความสำคัญด้านการเขียนน้อยลง นักศึกษาขาดความสนใจ และไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย ทำให้นักศึกษา เขียนหนังสือผิดพลาดทักษะการเขียนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความยากและซับซ้อน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก เพื่อหาแนวทางการพัฒนา แก้ไขปัญหา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทักษะในด้านการเขียน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ และการศึกษาในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ ๖๐ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๒. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง จำนวน ๑๐ คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างแบบฝึกทักษะการเพื่อการสื่อสาร เนื้อหาที่ใช้ประกอบการสร้างครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาในกลุ่มวิชาภาษาไทย ได้แก่

๑. การเขียนสะกดคำ

๒. การใช้ถ้อยคำ สำนวน ระดับภาษา เพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล โอกาส และสถานการณ์

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระคือ แบบฝึกทักษะการเขียน

ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสาร

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

แบบฝึกทักษะการเขียน

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

๑. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

๒. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑

สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพพะเยา
อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสารได้
๒. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนไปใช้ปรับปรุงเพื่อพัฒนาการเขียนเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. แบบฝึกทักษะการเขียน หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา

๒. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก โดยวัดจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านเขียน และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

๓. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิทยาลัยการอาชีพพะเยา อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยรวบรวมเอกสาร และสรุป เพื่อใช้เป็นแนวทางการวิจัยในครั้งนี้

รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. หลักสูตรการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช ๒๕๖๓
๒. ลักษณะการจัดการเรียนการสอน
๓. ลักษณะสำคัญของนวัตกรรมที่เลือกใช้
๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช ๒๕๖๓

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาภาษาไทย รหัส ๓๐๐๐๐-๑๑๐๑ ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ มีจุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้ ๑. เข้าใจทักษะการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาชีพ ๒. สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าสารและใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารในวิชาชีพตามหลักภาษา เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล และสถานการณ์ ๓. เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในวิชาชีพอย่างมีจรรยาบรรณ สมรรถนะรายวิชา ๑. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าสารภาษาไทยเชิงวิชาชีพอย่างมีจรรยาบรรณ ๒. วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสารในงานอาชีพจากสื่อต่าง ๆ ตามหลักภาษา เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคลและสถานการณ์ ๓. พุดนำเสนอข้อมูลเพื่อสื่อสารในงานอาชีพและในโอกาสต่าง ๆ ๔. เขียนเพื่อติดต่อกิจธุระ บันทึกข้อมูลและรายงานการปฏิบัติงานเชิงวิชาชีพตามหลักการใช้ภาษาไทย คำอธิบายรายวิชา ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าสารในงานอาชีพจากสื่อประเภทต่าง ๆ การพุดนำเสนอข้อมูลเพื่อสื่อสารในงานอาชีพจากสื่อประเภทต่าง ๆ การพุดนำเสนอข้อมูลเพื่อสื่อสารในงานอาชีพและในโอกาสต่าง ๆ การเขียนเพื่อกิจธุระ การจดบันทึกข้อมูลและเขียนรายงานการปฏิบัติงานเชิงวิชาชีพ และจรรยาบรรณในการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาชีพ

ลักษณะการจัดการเรียนการสอน

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคม เศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์

สุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารของคนในชาติ เพื่อสื่อสารทำความเข้าใจกัน และใช้ภาษาในการประกอบกิจการ ทั้งงานส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคม และประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทย จึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียน แสวงหาความรู้และประสบการณ์เรียนรู้ ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชม ชาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความงดงามในชีวิต

การเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด การเรียนรู้ภาษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ในทางสร้างสรรค์ และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงาม ย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้น่าเชื่อถือ เชื่อภูมิด้วย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน การฟัง เป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคลและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้นวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งมีคุณค่าต่อการเรียนภาษาไทย จึงต้องเรียนวรรณคดีวรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษา ที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง ความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและถ่ายทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างยิ่ง ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ว่า “ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหนเราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้”

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทย ในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติ และยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญ เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติ ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาคนในชาติ เพราะการศึกษาเล่าเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการถ่ายทอดความคิดศิลปวิทยาการ ล้วนต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น ดังนั้นภารกิจการศึกษาประการหนึ่ง ก็คือ การสอนภาษาไทยให้คนในชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถสืบทอดมรดกทางภาษา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติ มีความชื่นชมที่จะใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย

ดังนั้นการศึกษาวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนในชาติเรา โดยมีผู้ได้สรุปความสำคัญของการสอนภาษาไทยไว้ตอนหนึ่งว่า มนุษย์ได้ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้ เพื่อประกอบอาชีพ พัฒนาบุคลิกภาพ และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในด้านอื่น ๆ เพราะคนเราได้รับความรู้

ความคิดต่าง ๆ จากการฟัง การอ่าน แล้วการเขียนบันทึกไว้เพื่อพูด หรือเขียนถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจอีกทอดหนึ่ง การเรียนของนักเรียนที่อ่อนภาษาจึงทำให้อ่อนวิชาอื่น ๆ ด้วย

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดหลักสูตรให้บรรจุวิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ และได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

๑. มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
๒. สามารถใช้ภาษาติดต่อทั้งการรับรู้ และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
๓. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
๔. มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจาก หนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ
๕. สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
๖. มีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย และวรรณคดี ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการเสริมสร้างความงดงามในชีวิต

จากจุดประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย มีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาการทางภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน สำหรับด้านการเขียนนั้น การเรียนภาษาไทยจึงควรเน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะการเข้าใจทางภาษา คือ การฟัง การอ่าน และทักษะการใช้ภาษา คือ การพูด และการเขียน จนสามารถใช้เป็นเครื่องมือจนให้เกิดความเข้าใจ แสวงหาความรู้และมีเหตุผลเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่การมีชีวิตที่ผาสุกในสังคม ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่โดยตรงในการสอนภาษาไทยให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย คือ ครู ซึ่งควรตระหนักถึงความมุ่งหมายดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยมีผู้กล่าวไว้ว่า “มีวิธีการสอนหลากหลายวิธี ครูควรเลือกใช้วิธีใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมและตรงตามความถนัดของครู โดยให้การดำเนินการสอนนั้นทำให้เด็กเรียน ฟัง พูด อ่านและเขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว และสัมพันธ์กัน เรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน”

การสอนจะต้องจัดให้มีการสอนครบ ๖ ประการดังต่อไปนี้

๑. สอนสระ พยัญชนะ ให้บอกชื่อ ออกเสียง และเขียนได้ถูกต้อง จะสอนครบทุกตัวทันที หรือจะสอนบางตัว โดยเริ่มจากพยัญชนะที่เด็กได้พบก่อน แล้วค่อยเพิ่มขึ้นจนครบทุกตัว แล้วนำมาเรียงลำดับให้ถูกต้องในภายหลังก็ได้
๒. สอนคำ ให้อ่าน เขียนให้ถูกต้อง รู้ความหมาย
๓. สอนประโยค ให้อ่าน เขียน ให้ถูกต้อง รู้ความหมาย และใช้คำเรียงประโยคได้ถูกต้อง ทั้งในการพูดและการเขียน
๔. สอนแจกลูก ให้สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียงผสมพยัญชนะกับสระ เพื่อนำไปใช้ในการอ่านและเขียนคำที่ต้องการได้
๕. สอนผันให้สามารถจับหลักเกณฑ์ วิธีออกเสียงผันวรรณยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการอ่าน และการเขียนคำที่ต้องการได้
๖. สอนการใช้ภาษาไทย ให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อความหมาย แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ทั้งการพูดและการเขียนได้ถูกต้องทั้งสะกดตัว และความหมายได้ดีตามวัยและระดับชั้น เช่น ในการอภิปราย เล่าเรื่อง แต่งความ จดหมาย เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมิได้มุ่งเพียงการอ่าน ออกเขียนได้แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของทักษะความเข้าใจ ภาษา คือ การฟังและการอ่าน

ทักษะการใช้ภาษา คือ การพูดและการเขียน จนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ การหาเหตุผล แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จึงควรยึดแนวการสอนดังนี้

๑. การสอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิต นำภาษาที่ผู้เรียนพบเห็นและใช้อยู่ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ที่บ้าน ที่โรงเรียน ตลาด ชุมชน ภาษาจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจำ นำความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้รับไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จในชีวิต
๒. สอนทักษะทั้ง ๔ ให้สัมพันธ์กับการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการการใช้ภาษาที่ถูกต้อง แต่อาจจะแยกย่อยออก

ฝึกฝนแต่ละทักษะในกรณีการสอนซ่อมเสริมได้ ๓. ฝึกฝนให้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ เน้นการฝึกฝนจนเกิดความคิดรวบยอด สามารถสรุปหลักเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง ๔. ฝึกฝนให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และเรียนด้วยตนเองให้มาก โดยมีครูคอยแนะนำ ทั้งนี้เพื่อปลูกฝังนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ๕. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนาน น่าสนใจเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกฝนบ่อย ๆ และซ้ำ ๆ ทั้งยังเป็นการปลูกฝังความรักในการเรียนภาษาไทยอีกด้วย ๖. ฝึกให้เป็นคนช่างคิดช่างสังเกต การใช้ภาษาที่พบเห็นในที่ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคิดและประสบการณ์ กว้างขวางยิ่งขึ้น ๗. ในการฝึกทักษะ ถ้าครูพบข้อบกพร่องควรหาสาเหตุและแก้ไขให้ถูกต้อง และทันเวลา การสอนซ่อมเสริมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ย่ำแย่ในทางทักษะ ๘. เลือกใช้วิธีที่เหมาะสมหลาย ๆ วิธี ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

มีผู้ได้กล่าวถึงการสอน ภาษาไทยว่า การสอนภาษาไทยจะไม่มุ่งสอนทักษะใดทักษะหนึ่งเพียงทักษะเดียว แต่จะสอนให้นักเรียนมี โอกาสพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง ๔ ด้านไปพร้อม ๆ กัน โดยอาจเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งในการสอนครั้งหนึ่ง ๆ มากกว่าทักษะอื่น ๆ ได้

นอกจากนี้ยังมีผู้ได้แนะแนวทางการสอนภาษาไทยไว้หลายวิธีดังนี้

๑. การสอนภาษาไทยโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษา การสอนวิธีนี้เป็นลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็ก ให้เด็กได้คิด ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นหลัก มีขั้นตอนในการสอนดังนี้ ขั้นที่ ๑ สร้างประสบการณ์ร่วม โดยครูอาจใช้รูปภาพให้นักเรียนดู สนทนาเกี่ยวกับภาพ อ่านหรือเล่าเรื่องให้ฟัง ขั้นที่ ๒ กระตุ้นให้คิด หลังจากฟังเรื่องและดูภาพแล้วครูซักถามโดยใช้คำถามนำให้นักเรียน คิดและอภิปรายร่วมกัน ขั้นที่ ๓ บันทึกข้อความ เมื่อนักเรียนเข้าใจและคิดเรื่องที่ฟังตรงกันแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ฟัง ครูบันทึกข้อความบนกระดานดำ ถ้านักเรียนใช้คำพูดหรือภาษาผิด ครูแก้ไขให้ ขั้นที่ ๔ อ่าน ข้อความที่บันทึกครูให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่บันทึกเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่มจนคล่อง ขั้นที่ ๕ จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเขียน เช่น ฝึกอ่านบัตรคำ หรือแถบประโยคเขียนเรื่องราวจากประสบการณ์หรือจากการอ่านหนังสือร่วมกัน

๒. การสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียน วิธีสอนนี้ฝึกหนังสือเรียนเป็นหลัก มีขั้นตอนในการสอนดังนี้ ขั้นที่ ๑ นำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนประสบการณ์พื้นฐานการเรียนแก่ผู้เรียนด้วย เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เก่ากับประสบการณ์ใหม่ในบทเรียน ขั้นที่ ๒ สอนคำใหม่ ทบทวนคำเก่า ขั้นที่ ๓ บอกจุดประสงค์ของการอ่านให้นักเรียนทราบ เช่น อ่านเพื่อเขียนเล่าเรื่อง ขั้นที่ ๔ อ่านในใจและอ่านออกเสียงโดยครูแนะนำวิธีการอ่าน และให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่มละ รายบุคคล ครูแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่าน ขั้นที่ ๕ จัดกิจกรรมฝึกฝนทักษะทางภาษา เช่น เกมทางภาษา ทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูกำหนดในคู่มือครู

๓. การสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา เป็นการสอนสะกดคำ แจกลูก ผันอักษร โดยเริ่มจากให้เด็กรู้จักเสียงพยัญชนะ สระ และจรรูปพยัญชนะ สระให้ได้เสียงก่อนจึงนำมาสะกดคำและแจกลูก มีขั้นตอนการสอนดังนี้ ขั้นที่ ๑ ฝึกสะกดคำให้คล่อง ขั้นที่ ๒ สังเกตการณ์วางพยัญชนะ สระของคำ หรือทำท่าทางประกอบ ขั้นที่ ๔ นำคำที่สะกดแล้วมาอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกด คำใดอ่านไม่ได้ให้ใช้การสะกดช่วย โดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอกจนจำได้ ขั้นที่ ๕ นำคำที่อ่านได้แล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้ง ฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเน้นการอ่านและเขียนบ่อย ๆ

๔. การสอนภาษาไทยโดยการอ่านหนังสือเป็นรายบุคคล มีขั้นตอนการสอนดังนี้ ขั้นที่ ๑ เลือกหนังสือ โดยให้นักเรียนเลือกหนังสือตามความสนใจและความสามารถของแต่ละคน ขั้นที่ ๒ ตั้งจุดมุ่งหมายและวางแผน คือ ให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านแล้วทำกิจกรรมอะไร จะใช้เวลาอ่านเท่าไร เป็นต้น

ขั้นที่ ๓ ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และนำเสนอผลการอ่านให้ครูฟัง ขั้นที่ ๔ ทำกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น เขียนเรื่องย่อ เขียนข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน วาดภาพในเรื่อง เขียนคำบรรยายประกอบภาพ ขั้นที่ ๕ เสนอ ผลงานและประเมินผลงาน เพื่อให้การสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้ประสมประสานการสอน ทั้ง ๔ วิธีเข้าด้วยกัน เป็นการสอนภาษาไทยแบบประสมประสาน โดยจัดลำดับการสอนไว้ดังนี้ ขั้นที่ ๑ การสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษาจากหนังสือเรียน ขั้นที่ ๒ การสอนอ่านในใจจากหนังสือเรียน ขั้นที่ ๓ การสอนสะกดคำจากแบบฝึกในห้องเรียน ขั้นที่ ๔ การสอนออกเสียงจากหนังสือเรียน ขั้นที่ ๕ การฝึกการใช้ภาษา ขั้นที่ ๖ การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษาและการอ่านรายบุคคล ขั้นที่ ๗ การสอนซ่อมเสริม จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาไทยไม่ว่าจะใช้วิธีสอน หรือกิจกรรมใดก็ตาม ครูจำเป็นจะต้องฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สัมพันธ์กันไม่ควรแยกเป็นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะทั้ง ๔ อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการเรียนการสอนของครูจึงต้องให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะเหล่านี้ให้ดีที่สุดนอกจากทักษะทั้ง ๔ จะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดแล้ว ยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนวิชาต่างๆ และสามารถนำทักษะการใช้ภาษาดังกล่าวไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ลักษณะสำคัญของนวัตกรรมที่เลือกใช้

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ให้นักเรียนเกิดความชำนาญและเสริมความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยนำมาสนับสนุนประเด็นในการศึกษา จำแนกตามประเภทของเอกสาร ดังนี้

๑. ความหมายของการเขียน
๒. ความสำคัญของการเขียน
๓. หลักการเขียน
๔. ลักษณะสำคัญของการเขียนที่ดี
๕. ประโยชน์ของการเขียน

๑. ความหมายของการเขียน

การเขียน คือ การถ่ายทอดเรื่องราวความรู้ ความคิด ความต้องการ และความรู้สึกของบุคคลด้วยการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (๒๕๔๖ : ๒๐๓) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า ขีดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของการเขียนไว้ อาทิ

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ (๒๕๒๒, ๒๖๙) ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน คือ การแสดงออกเพื่อการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยภาษา ตัวอักษร และอุปกรณ์อื่น ๆ เป็นสื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการและความเข้าใจทุกอย่างให้ผู้อื่นได้ทราบ

สนธิ ตั้งทวี (๒๕๒๘ : ๑๕๓) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากกว่าทักษะ อื่น ๆ เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกก่อนว่าจะเขียนอย่างไรจึงจะมีความหมายตรงกับความคิดของตนที่ต้องการจะถ่ายทอด

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารทักษะการส่งสารที่ซับซ้อนและต้องอาศัยทักษะ และกระบวนการอื่นประกอบ เช่น ทักษะการสอน ทักษะการอ่านกระบวนการคิด และทักษะการใช้ภาษา ผู้เขียนจะต้องเป็นผู้ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้และประสบการณ์กว้างขวาง มีกระบวนการคิดที่ดี และมีทักษะการใช้ภาษาที่ดี สามารถเลือกคำ สำนวนโวหารมาเรียบเรียงเป็นภาษาที่สละสลวยถูกต้อง และสื่อสารได้ รับจากผู้ส่งสาร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์ซึ่งอาศัยภาษาที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ สู่ผู้อ่าน

๒. ความสำคัญของการเขียน

ในปัจจุบันในสังคมมีวิธีการสื่อสารที่หลากหลายต่างกันไป เนื่องด้วยเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า หากแต่การศึกษาได้ด้วยการเขียนยังคงมีบทบาทสำคัญ ซึ่งมีผู้แสดงความสำคัญของการเขียนไว้ ดังเช่น

สนธิ สัตโยภาส (๒๕๔๕ : ๑๔๒) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

๑. การเขียนมีความสำคัญในหน้าที่เป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ใช้ในการถ่ายทอด ความรู้สึนึกคิดและสติปัญญาต่อกันและกัน
๒. การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมอันเป็นมรดกด้านภูมิปัญญาของมนุษย์
๓. การเขียนช่วยเผยแพร่และกระจายความรู้ความคิด และข่าวสารได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว
๔. การเขียนเป็นการบันทึกทางสังคมที่ให้คุณค่าอันวอยประโยชน์อย่างมหาศาลแก่ชนรุ่นหลัง ทั้งปัจจุบันและอนาคต
๕. การเขียนสามารถสร้างความรักสามัคคีในมนุษยชาติได้ เมื่องานเขียนนั้นมีความหมายเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างความรักเพื่อนมนุษย์ เป็นงานเขียนที่สร้างสันติสุขแก่สังคมโลก
๖. การเขียนสามารถยึดเป็นอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งได้ในปัจจุบัน
๗. งานเขียนสามารถทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตได้โดยเฉพาะด้านการศึกษาเล่าเรียน

๓. หลักการเขียน

เนื่องจากหลักการเขียนเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ และป้องกันความผิดพลาด ดังนั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องใช้หลักในการเขียน ดังต่อไปนี้

๑. มีความถูกต้อง คือ ข้อมูลถูกต้อง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ
๒. มีความชัดเจน คือ ใช้คำที่มีความหมายชัดเจน รวมถึงประโยคและถ้อยคำสำนวน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงตามจุดประสงค์
๓. มีความกระชับและเรียบง่าย คือ รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำธรรมดาเข้าใจง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน กระชับ ไม่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย
๔. มีความประทับใจ โดยการใช้คำให้เกิดภาพพจน์ อารมณ์และความรู้สึกประทับใจ มีความหมาย

ลึกซึ้งกินใจ ขวนติดตามให้อ่าน

๕. มีความไพเราะทางภาษา คือ ใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตทั้งสำนวนภาษาและลักษณะเนื้อหา อ่านแล้วไม่รู้สึกรัดเขิน

๖. มีความรับผิดชอบ คือ ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล มุ่งให้เกิดความรู้และเกิดทัศนคติอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น นอกจากหลักการเขียนที่จำเป็นต่อการเขียนแล้ว สิ่งที่มีความจำเป็นอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการคิดกับกระบวนการเขียนที่จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับหลักการเขียน เพื่อที่จะทำให้สามารถเขียนได้ดียิ่งขึ้น

๔. ลักษณะของการเขียนที่ดี

สมบัติ ศิริจันดา (๒๕๕๔: ๙๕-๙๙) กล่าวว่างานเขียนที่ดีควรพิจารณาจากลักษณะสำคัญ ๓ ประการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

๑. ท่วงทำนองการเขียน หมายถึง ลักษณะลีลาเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์งานเขียนของผู้เขียนให้มีความแปลกใหม่และน่าสนใจ ซึ่งท่วงทำนองการเขียนที่ดีนั้นต้องประกอบด้วยความคิดดี มีความแปลกใหม่และเนื้อหาเหมาะสมกับรูปแบบของการเขียน

๒. องค์ประกอบของเนื้อหา กล่าวคือ เนื้อหาของงานเขียนมักประกอบไปด้วยย่อหน้าหลาย ๆ ย่อหน้า ซึ่งย่อหน้าที่ดีควรมี ๓ ลักษณะ ได้แก่ มีเอกภาพ มีสัมพันธภาพ และมีสารัตถภาพ

๓. การใช้ภาษา ภาษา คือ เครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ถ่ายทอดเนื้อหาอันได้แก่ ถ้อยคำ สำนวนโวหาร เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเพศ วัย การศึกษา ตลอดจนความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งองค์ประกอบของการใช้ภาษาได้แก่ สุนภาพ เหมาะสม กระชับ รัดกุม ถูกต้องชัดเจน และสละสลวย เร้าอารมณ์

๕. ประโยชน์ของการเขียน

เปรมจิต ศรีสงคราม (๒๕๓๔ : ๑๒) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนไว้ดังนี้

๑. ทำให้มีการพัฒนาความคิดประสบการณ์ที่ผู้เขียนพบมาและเขียนให้ผู้อื่นอ่าน เมื่ออ่านแล้วจะได้รับความรู้ทางปัญญา สามารถนำความรู้ที่ได้นั้นมาไปพัฒนาความคิดให้ก้าวไกล ไม่สับสน ในขณะที่เดียวกันก็นำความรู้นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมต่อไป

๒. ทำให้เขียนได้ถูกต้อง ข้อความใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเป็นการเขียนจดหมาย เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนบันทึกข้อความ เขียนคำโฆษณา ที่ได้อ่านนั้นจะช่วยทำให้เขียนได้ถูกต้องในเรื่อง ตัวสะกดการันต์ และในแต่ละครั้งที่อ่านจะช่วยให้อ่านจำคำต่าง ๆ ได้แม่นยำขึ้น

๓. เกิดข้อคิดเห็นและความรู้สึกต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านข้อเขียนแบบต่าง ๆ ในบางครั้งผู้อ่านสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปเป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิต

๔. ทำให้มีความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ในการอ่านข้อความที่เขียนในบทความ สารคดีหนังสือพิมพ์ ฯลฯ นั้น ผู้อ่านจะได้ความรู้ใหม่ ๆ คำศัพท์ใหม่ ๆ สำนวนใหม่ ๆ ที่ผู้อ่านไม่เคยพบมาก่อน และสามารถนำมาใช้ได้ต่อเมื่อได้พิจารณาแล้วว่าสิ่งที่อ่านนั้นให้ประโยชน์ ในขณะเดียวกันคำศัพท์ใหม่ ๆ นั้น จะต้องเป็นคำสุภาพและไพเราะด้วย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพพะเยา อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. การสร้างเครื่องมือวิจัย
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ประกาศเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิทยาลัยการอาชีพพะเยา อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

๑. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. ๑ จำนวน ๑ แผน
๒. นวัตกรรมที่เลือกใช้ จำนวน ๑ ชุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียน
๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ มี ๑ ชุด จำนวน ๑๐ ข้อ

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร และแบบฝึกทักษะการเขียน โดยดำเนินการดังนี้

๑.๑ ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ ศึกษาเนื้อหา เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช ๒๕๖๒๓

๑.๓ ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนให้เหมาะสมกับนักศึกษา

๑.๔ รวบรวมเนื้อหาบทเรียนให้เหมาะสมกับนักศึกษา

๑.๕ นำเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักศึกษารวบรวมมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบฝึกทักษะการเขียน

๑.๖ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร และแบบฝึกทักษะการเขียน มาปรับความยากง่ายให้เหมาะสมกับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑

๑.๗ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร และแบบฝึกทักษะการเขียน ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่

๑. นางกุลรุจี ภัคดี

๒. นางสาวจันทร์พิมพ์ สารบัน

๓. นางสาวดารารวรรณ เจริญฤทธิ์

ได้ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ (IOC) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

๒. ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร มีจำนวนทั้งสิ้น ๑ แผน ใช้เวลาสอนทั้งสิ้น ๖ ชั่วโมง โดยมีวิธีการสร้าง ดังนี้

๒.๑ ศึกษาเนื้อหา เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช ๒๕๖๒๓ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

๒.๒ ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นหลักในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

๒.๓ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้

๒.๔ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่

๑. นางกุลรุจี ภัคดี

๒. นางสาวจันทร์พิมพ์ สารบัน

๓. นางสาวดารารวรรณ เจริญฤทธิ์

ได้ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ (IOC) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารกับนักศึกษา จำนวน ๑๐ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
๒. ดำเนินการทดสอบกับนักศึกษา โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน จำนวน ๓ ชุด ชุดละ ๑ แบบฝึก
๓. หลังฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนครบตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารกับนักศึกษาอีกครั้งหนึ่ง
๔. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการหาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

๑. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑.๑ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

๑.๒ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๒. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๒.๑ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

๒.๒ หาค่าร้อยละ (Percentage) จากสูตรต่อไปนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

๒.๓ หาค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)

$$\text{สูตร } \bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\underline{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

๒.๔ หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตร S.D} = \frac{\sqrt{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนสอบ
	f	แทน	ความถี่
	$\sum fx$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนสอบ
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพพะเยา อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ ๑ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน

ตอนที่ ๑ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพพะเยา อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงคะแนนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ (ผ่านเกณฑ์ ๖ คะแนน)
๑	๑๐	ผ่านเกณฑ์
๒	๙	ผ่านเกณฑ์
๓	๙	ผ่านเกณฑ์
๔	๑๐	ผ่านเกณฑ์
๕	๑๐	ผ่านเกณฑ์
๖	๘	ผ่านเกณฑ์
๗	๖	ผ่านเกณฑ์
๘	๖	ผ่านเกณฑ์
๙	๖	ผ่านเกณฑ์
๑๐	๖	ผ่านเกณฑ์
\bar{X}	๘	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๑ จะเห็นได้ว่า หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ จำนวน ๑๐ คน และไม่มีนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังแสดงในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ แสดงค่าคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน

นักศึกษาคนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)	เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ (ผ่านเกณฑ์ ๖ คะแนน)
๑	๕	๑๐	ผ่านเกณฑ์
๒	๔	๙	ผ่านเกณฑ์
๓	๔	๙	ผ่านเกณฑ์
๔	๕	๑๐	ผ่านเกณฑ์
๕	๕	๑๐	ผ่านเกณฑ์
๖	๓	๘	ผ่านเกณฑ์
๗	๑	๖	ผ่านเกณฑ์
๘	๑	๖	ผ่านเกณฑ์
๙	๑	๖	ผ่านเกณฑ์
๑๐	๑	๖	ผ่านเกณฑ์
\bar{X}	๓.๐๐	๘.๐๐	ผ่านเกณฑ์
S.D	๑.๘๓	๑.๘๓	

จากตารางที่ ๒ จะเห็นได้ว่า ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาทำคะแนนสูงสุดได้ ๕ คะแนน คะแนนต่ำสุด ๑ คะแนน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = ๓.๐๐ คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๑.๘๓ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาทำคะแนนสูงสุดได้ คะแนน ๑๐ คะแนนต่ำสุด ๖ คะแนน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = ๘.๐๐ คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๑.๘๓

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพพะเหลียน อำเภอพะเหลียน จังหวัดตรัง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ประจำปีการศึกษา ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิทยาลัยการอาชีพพะเหลียน อำเภอพะเหลียน จังหวัดตรัง จำนวน ๑๐ คน ซึ่งได้มาจากวิธีเลือก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ๑. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร จำนวน ๑ แผน ๒. นวัตกรรมที่ใช้ จำนวน ๑ ชุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียน ๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน ๑ ชุด จำนวน ๑๐ ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปและนำเสนอตามลำดับดังนี้

๑. หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษามีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ จำนวน ๑๐ คน และไม่มีนักศึกษามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

๒. ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาทำคะแนนสูงสุดได้ ๕ คะแนน คะแนนต่ำสุด ๑ คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = ๓.๐๐ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = ๑.๘๓ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ ๑๐ คะแนน คะแนนต่ำสุด ๖ คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = ๘.๐๐ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = ๑.๘๓

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

๑. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพพะเหลียน อำเภอพะเหลียน จังหวัดตรัง กับเกณฑ์ร้อยละ ๖๐

พบว่า หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะการเขียน เป็นแบบฝึกทักษะที่ช่วยพัฒนานักเรียนให้เกิดความชำนาญ เสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ศุกร เวทย์ศิริ (๒๕๓๓, หน้า ๕๓-๕๔) กล่าวว่าแบบฝึก คือ เครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกสามารถฝึกทักษะทางภาษาได้ทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาได้อย่างกว้างขวาง

๒. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง พบว่าหลังจากที่นักศึกษาใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะการเขียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนที่ยังไม่ได้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประยงค์ งามจิตร (๒๕๓๓, หน้า ๔๑) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญ แม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ และก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

๑.๑ นักศึกษาควรฝึกในระดับต่อไป เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

๑.๒ ครูสามารถนำไปใช้กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.๑ ในสาขาวิชาอื่นได้

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ เมื่อนักศึกษาได้ฝึกทักษะการเขียนแล้ว ครูควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนอื่น ๆ ต่อไป

๒.๒ ครูสามารถเลือกทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาที่เห็นว่ายังคงต้องใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เพื่อความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นของนักศึกษา

บรรณานุกรม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๖๓. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://bsq.vec.go.th/Portals/๙/Course/๓๐/๒๕๖๓/๓๐๐๐๐/๓๐๐๐๐.pdf>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒๐ กันยายน ๒๕๖๖)

การสอนภาษาไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

[https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=noKm&Key=news research](https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=noKm&Key=news%20research) (วันที่ค้นข้อมูล : ๒๐ กันยายน ๒๕๖๖)

ฐะปะนีย์ นาครทรรพและประภาศรี สีหอำไพ. (๒๕๓๙). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

เปรมจิต ศรีสงคราม.(๒๕๓๔). การเขียนทั่วไป. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม

เปรมจิต ศรีสงคราม. (๒๕๔๒). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ. (ม.ป.ป.). **การใช้ภาษาไทย ๑๐๑**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

สนิท ตั้งทวี. (๒๕๒๙). **การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สนิท สัตโยภาส. (๒๕๔๘). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น**. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ : เชียงใหม่

สมบัติ ศิริจันดา. (๒๕๕๔). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส

นันทพงศ์ ปุณขันธ์. **หลักการเขียน**. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก :

<https://sites.google.com/site/nanthphngs/rongreiyng-sentcxhn>.

(วันที่สืบค้น ๒๐ กันยายน ๒๕๖๖)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

๑. นางกุลรจี ภัคดี	ตำแหน่ง ครู ค.ศ.๑
๒. นางสาวจันทร์พิมพ์ สารบัน	ตำแหน่ง ครู ค.ศ.๑
๓. นางสาวดารารวรรณ เจริญฤทธิ	ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

**ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร**

รายการประเมิน (ข้อที่)	ผลการประเมิน			ดัชนีความสอดคล้อง
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
๑	๓	๐	๐	๑
๒	๓	๐	๐	๑
๓	๓	๐	๐	๑
๔	๓	๐	๐	๑
๕	๓	๐	๐	๑
๖	๓	๐	๐	๑
๗	๓	๐	๐	๑
๘	๓	๐	๐	๑
๙	๓	๐	๐	๑
๑๐	๓	๐	๐	๑
ผลการประเมินร้อยละความสอดคล้อง				๑๐๐

จากผลการประเมินจะเห็นได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร มีดัชนีความสอดคล้องเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละความสอดคล้องเท่ากับ ๑๐๐.๐๐

ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร
วิชา ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๑๐๑
ชื่อหน่วย การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

หน่วยที่ ๑
สอนครั้งที่ ๑
จำนวน ๓ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ภาษานอกจากจะเป็นเครื่องแสดงวัฒนธรรม แสดงความเป็นชาติ และเป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์แล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาหาความรู้และแสดงความรู้ เราเรียนรู้ภาษาเพื่อรับความรู้สึก ความคิด ความรู้จากผู้อื่น และใช้ภาษาสื่อความรู้สึก ความคิด และความรู้ไปยังผู้อื่นเช่นกัน ผู้ที่มีทักษะในการใช้ภาษาดี รู้หลักการใช้ภาษาอย่างถ่องแท้ ย่อมสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพได้อย่างถูกต้อง มีศิลปะและสุนทรียภาพ

สมรรถนะประจำหน่วย

๑. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทย การเขียนสะกดคำ ความหมายของคำ เรียบเรียงประโยค โดยใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหารในการสื่อสารตามหลักภาษา
๒. สื่อสารตามหลักการใช้ภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
๒. ใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษา เพื่อสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล โอกาส และสถานการณ์
๓. มีมารยาทและคุณธรรมในการสื่อสาร

สาระการเรียนรู้

๑. จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา คำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตรฯ แนวทางวัดผล และการประเมินผลการเรียนรู้
๒. ความรู้เกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ปฐมนิเทศ

๑. ก่อนเริ่มกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้ในบทเรียน ครูผู้สอนปฐมนิเทศผู้เรียน ชี้ให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของการเขียนเพื่อการสื่อสาร จากนั้นให้ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตร และชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผล
๒. ครูผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาว่า เน้นบทบาทและพฤติกรรม ของผู้เรียนที่สำคัญ ได้แก่
 - ให้ความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตั้งใจปฏิบัติ

- การทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องต้องจัดทำให้เรียบร้อยถูกต้อง ส่งงานตามที่กำหนด โดยจะมีการประเมิน และเก็บคะแนนตามแบบประเมินในแต่ละแบบฝึก

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
๒. ครูผู้สอนทบทวนความรู้ โดยการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การสนทนากับเพื่อน คนในครอบครัว ฯลฯ

ขั้นสอน

๓. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร
๔. ผู้เรียนดูวิดีโอ จาก youtube เกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษา “ครูผู้สอนเพ็ญศรี-กับภาษาไทยวิบัติ” / ภาษาไทย ใช้ผิดชีวิตเปลี่ยน” / “ภาษาไทยไม่ยาก แต่ระวังใช้ผิด” และครูผู้สอนชี้ให้เห็นปัญหาการใช้ถ้อยคำสำนวนในการสื่อสาร และการใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ต
๕. ให้ผู้เรียนหาตัวอย่างข้อบกพร่องของการเขียน จากสื่อต่าง ๆ ด้านละ ๑ ตัวอย่าง ส่งครูผู้สอน
๖. ครูผู้สอนยกตัวอย่างปัญหาการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการสื่อสาร และการใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ต ว่าข้อบกพร่องอย่างไร ชี้ให้เห็นว่าบางประโยค หรือบางข้อความ สื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน สื่อความหมายได้หลายอย่าง หรือผิดหลักเกณฑ์การใช้ภาษาอย่างไร บางประโยคใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ ฯลฯ แล้วแก้ไขข้อความ หรือประโยคที่บกพร่องให้ถูกต้อง เรียบเรียงให้เป็นภาษาที่ถูกต้องสละสลวย สื่อความหมายได้ชัดเจน

ขั้นสรุป

๗. ครูผู้สอนสรุปเนื้อหา ทบทวนความรู้ ความเข้าใจ

กิจกรรมที่มอบหมาย

ผู้เรียนบันทึกสาระสำคัญของบทเรียนส่งครูผู้สอน

สื่อการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ
๒. วิดีทัศน์ youtube
 - “ครูผู้สอนเพ็ญศรี-กับภาษาไทยวิบัติ” <https://bit.ly/๓๔AcB๓I>
 - “ภาษาไทย ใช้ผิดชีวิตเปลี่ยน” <https://bit.ly/๓emStXu>
 - “ภาษาไทยไม่ยาก แต่ระวังใช้ผิด” <https://bit.ly/๒XxoGFA>
๓. สื่อนำเสนอ (power point)
๔. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงาน

๕. แบบประเมินการเรียนรู้
๖. ใบกิจกรรม

แหล่งเรียนรู้

๑. อินเทอร์เน็ต
๒. วิทยุ/ โทรทัศน์/ โทรทัศน์
๓. ชุมชน

การวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

๑. สังเกตพฤติกรรมพฤติการทำงาน
๒. ประเมินผลการเรียนรู้
๓. ตรวจใบกิจกรรม

เครื่องมือวัดผล

๑. แบบประเมินพฤติการทำงาน
๒. แบบประเมินผลการเรียนรู้
๓. แบบประเมินกิจกรรมตามใบกิจกรรม

เกณฑ์การประเมินผล

๑. พฤติกรรมการทำงานใช้แบบประเมินเกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๖๐
๒. แบบประเมินผลการเรียนรู้ผ่านทำถูกต้อง ร้อยละ ๖๐
๓. กิจกรรมในใบกิจกรรมเกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๖๐

หลักฐาน

๑. บันทึกหลังสอน
๒. สมุดเช็ครายชื่อ
๓. แผนจัดการเรียนรู้
๔. การตรวจประเมินผลงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร
วิชา ทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๑๐๑
ชื่อหน่วย การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

หน่วยที่ ๑

สอนครั้งที่ ๒

จำนวน ๓ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ภาษานอกจากจะเป็นเครื่องแสดงวัฒนธรรม แสดงความเป็นชาติ และเป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์แล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาหาความรู้และแสดงความรู้ เราเรียนรู้ภาษาเพื่อรับความรู้สึก ความคิด ความรู้จากผู้อื่น และใช้ภาษาสื่อความรู้สึก ความคิด และความรู้ไปยังผู้อื่นเช่นกัน ผู้ที่มีทักษะในการใช้ภาษาดี รู้หลักการใช้อย่างถูกต้อง ย่อมสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพได้อย่างถูกต้อง มีศิลปะและสุนทรียภาพ

สมรรถนะประจำหน่วย

๑. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทย การเขียนสะกดคำ ความหมายของคำ เรียบเรียงประโยค โดยใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหารในการสื่อสารตามหลักภาษา
๒. สื่อสารตามหลักการใช้ภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
๒. ใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษา เพื่อสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล โอกาส และสถานการณ์
๓. มีมารยาทและคุณธรรมในการสื่อสาร

สาระการเรียนรู้

๑. การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง
๒. การใช้คำให้ตรงความหมาย
๓. การใช้คำให้ถูกต้องตามหน้าที่ของคำ
๔. การใช้ภาษาให้ถูกระดับ
๕. การใช้ภาษาให้เหมาะสมแก่ฐานะของบุคคล
๖. การใช้คำให้เหมาะสมแก่กาลเทศะ
๗. การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับรูปแบบการเขียน
๘. การใช้คำยืม
๙. การใช้สำนวน
๑๐. หลักการใช้ภาษาไทย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูผู้สอนยกตัวอย่างการใช้ภาษาที่พบในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ โฆษณา อินเทอร์เน็ต การใช้ภาษาในสาขาอาชีพของผู้เรียน และครูผู้สอนสรุปเพิ่มเติม
๒. ผู้เรียนสรุปเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า มีลักษณะอย่างไรบ้าง

ขั้นสอน

๓. ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาตามหัวข้อที่กำหนดในบทเรียน จากหนังสือเรียนทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ บทที่ ๑ เรื่อง การใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร สรุปเป็นแผนภาพความคิด ส่งครูผู้สอน
๔. ครูผู้สอนสรุปเนื้อหาด้วยสื่อนำเสนอ (power point) เพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจ
๕. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะท้ายบทเรียนตอนที่ ๒ – ๔ โดยค้นหาคำตอบจาก พจนานุกรม หรืออินเทอร์เน็ต ส่งครูผู้สอน
๖. ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารเพิ่มเติม โดยให้ผู้เรียนหาตัวอย่างสำนวนไทย และความหมาย จำนวน ๑๐ สำนวน (สืบค้นจากอินเทอร์เน็ต หรือหนังสือเรียน) ส่งครูผู้สอน

ขั้นสรุป

๗. ครูผู้สอนสรุปเนื้อหาด้วยสื่อนำเสนอ (power point) และทบทวนความรู้ ความเข้าใจ
๘. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

กิจกรรมที่มอบหมาย

ทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาทักษะภาษาไทยเชิงวิชาชีพ
๒. สื่อนำเสนอ (power point)
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงาน
๔. แบบประเมินการเรียนรู้
๕. ใบกิจกรรม

แหล่งเรียนรู้

๑. อินเทอร์เน็ต
๒. วิทยุ/ โทรทัศน์/ โทรทัศน์
๓. ชุมชน

การวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

๑. สังเกตพฤติกรรมพฤติการทำงาน
๒. ประเมินผลการเรียนรู้
๓. ตรวจสอบใบกิจกรรม

เครื่องมือวัดผล

๑. แบบประเมินพฤติการทำงาน
๒. แบบประเมินผลการเรียนรู้
๓. แบบประเมินกิจกรรมตามใบกิจกรรม

เกณฑ์การประเมินผล

๑. พฤติกรรมการทำงานใช้แบบประเมินเกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๖๐
๒. แบบประเมินผลการเรียนรู้ผ่านทำถูกต้อง ร้อยละ ๖๐
๓. กิจกรรมในใบกิจกรรมเกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๕๐

หลักฐาน

๑. บันทึกหลังสอน
๒. สมุดเช็ครายชื่อ
๓. แผนจัดการเรียนรู้
๔. การตรวจประเมินผลงาน

ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนเพื่อการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

๑. ข้อใดมีคำสะกดผิด
 - ก. สำราญชอบใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการปลูกต้นไม้
 - ข. วันนี้เราจะสั่งข้าวผัดกะเพรา และกล้วยบวชชี
 - ค. มาลีเปิดเว็บไซต์หาคลินิกศัลยกรรมที่มีมาตรฐานให้ผมหน่อย
 - ง. ก่อนออกจากห้องเรียน นักเรียนควรปิดสวิตซ์ไฟ และถอดปลั๊กให้เรียบร้อย
 - จ. องค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่ไม่มีใครสามารถถือตัวเป็นเจ้าของจัดเป็นสาธารณสมบัติ
๒. ข้อใดใช้คำถูกความหมาย
 - ก. เธอเสียชีวิตเมื่อทราบว่าเพื่อนรักจากไปโดยไม่ลา
 - ข. เขาเสียใจที่ไม่ได้ลงชื่อสมัครไปทัศนศึกษา
 - ค. นักศึกษากลุ่มนี้มีสติปัญญาแหลมคมมาก
 - ง. สิริรัชต์ตัดสินใจไม่รอบคอบ เพราะเธอเป็นคนใจเร็ว
 - จ. แสนเป็นคนปากโป้ง พอสวยพูดจบ แสนก็ได้สวนกลับไปทันควัน
๓. ข้อใดใช้คำขยายได้ถูกต้องตามความหมาย
 - ก. ดาราสมัยนี้มักจะประพาดตัว**แหกเหลว**ทั้งชายและหญิง
 - ข. นักกีฬาของเราอยู่ในสภาพพร้อม**แข็งแกร่ง**ทั้งกายและใจ
 - ค. รัฐบาลต้องประกาศทำที่ต่อปัญหาโรคโควิด-๑๙ ออกมาให้**โจ่งแจ้ง**
 - ง. การแข่งขันกีฬาเยาวชนครั้งนี้เจ้าภาพนำ**สุดโต่ง** ฝั่งคู่แข่งคนอื่น ๆ
 - จ. สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัดคือผู้ใช้รถใช้ถนนไม่เคารพกฎจราจรอย่าง**เคร่งเครียด**
๔. ข้อใดใช้ภาษาเหมาะสมแก่กาลเทศะและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
 - ก. วันนี้วิชาขาดเรียนอีกแล้วหรือ เดียวก็สอบไม่ผ่านหรอก (อาจารย์พูดกับต่อนักศึกษา)
 - ข. น้อยฝากมาบอกอาจารย์ว่าเขาขอส่งงานอาทิตย์หน้าคะ (นักศึกษาพูดกับอาจารย์)
 - ค. ลูกอ้วนไปแล้วนะตอนนี้ ควรออกกำลังกายบ้าง (แม่พูดกับลูก)
 - ง. หัวหน้าแต่งตัวหล่อจังครับวันนี้ (ลูกน้องพูดกับผู้บังคับบัญชา)
 - จ. จนปานนี้ยังไม่เสด็จอีกหรือ สายตะวันโด่งแล้วเดียวไปเรียนไม่ทันหรอก (น้องสาวพูดกับพี่ชาย)
๕. ข้อใดใช้สำนวนได้ถูกต้องเหมาะสมที่สุด
 - ก. ทั้ง ๆ ที่รู้กันทั่วไปว่าผู้ทำผิดคือใคร เขาก็ยังให้สัมภาษณ์ราวกับเด็กเลี้ยงแกะว่ายังหาตัวคนร้ายไม่ได้
 - ข. แวดวงภาคภูมิใจมากเหมือนได้**แก้วสารพัดนึก**ไว้ในครอบครอง เมื่อได้รู้ว่าได้รับคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาทีมชาติ
 - ค. เด็กกลุ่มนี้ทะเล่อ่อนเหลือประมาณพอได้รวมกลุ่มกันจะครั้น**เครงเฮฮาเหมือนจับปูใส่กระดิ่ง**
 - ง. เมื่อมีข่าวโควิดระบาดขึ้นอีกครั้ง ชาวบ้านไม่กล้าออกไปไหน วันนี้ห้างเลยเงียบเป็นเป่าสาก
 - จ. เรื่องมันผ่านมานานแล้ว คุณจะ**แกว่งเท้าหาเสี้ยน**ให้เกิดเรื่องขึ้นมาอีกทำไม
๖. ข้อใดใช้ภาษากระทัดรัดชัดเจน

ภาคผนวก จ ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการเขียน

แบบฝึกทักษะการเขียนที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำกิจกรรมตามที่กำหนด

กิจกรรม จับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน

๑. วาณะ	ก. ประชดประชัน
๒. เยอะแยะ	ข. โวยวาย
๓. สมรรถนะ	ค. เปราะเปื้อน, มอซอ
๔. ทักษะ	ง. เลือก, คัด
๕. ตีโพยตีพาย	จ. เชื่อง่าย
๖. อักขระ	ฉ. อาการไม่สบาย
๗. ใจเบา	ช. คำพูด ถ้อยคำ
๘. ทักษะ	ซ. ความรู้
๙. ชะมุกชะมอม	ฅ. ความสามารถ
๑๐. สรร	ญ. ตัวหนังสือ
	ฎ. ความชำนาญ
	ฏ. มากมาย
	ฐ. ความเห็น

แบบฝึกทักษะการเขียนที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำกิจกรรมตามที่กำหนด

กิจกรรม ขีดเส้นใต้คำที่เขียนถูกต้องเหมาะสมกับประโยคหรือข้อความ

๑. (กต , กรต , กลต) มีรสเปรี้ยว โดยปกติใช้กัด หรือทำให้สิ่งอื่นแปรไป
๒. ช่วย (กอก , กรอก , กลอก) น้ำใส่ขวดน้อยนะ
๓. คุณนายเก็รี้ยว (กาด , กราด , กลาด) เพราะคนใช้ทำผิดคำสั่ง
๔. เป็นเด็กเป็นเล็กไม่ควร (เก้า , ก้าว , กร้าว) ร้าวผู้หลักผู้ใหญ่
๕. หน้าแดง (กร่ำ , กล่ำ , ก่ำ) ไปเลย ไปตากแดดที่ไหนมา
๖. เรื่องนั้นเป็น (เกิด , เกร็ด , เกล็ด) พงศาวดาร
๗. หมูอ้วนตัวนั้นออกลูกมาเป็น (คอก ๆ , ครอก ๆ , คลอก ๆ) เลย
๘. เราต้อง (พัด , พรัด , ปลัด) พรากจากกันแล้วนะ
๙. (ไพ , ไพร , ไพล) เป็นว่านที่ต้นและใบคล้ายขิง หัวสีเหลืองคล้ายขมิ้น ใช้ทำยาไทย
๑๐. อย่ายื่นเอามือ (ไพ้ , ไพร้ , ไพล้) หลัง ดูไม่สุภาพ

แบบฝึกทักษะการเขียนที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำกิจกรรมตามที่กำหนด

กิจกรรม แก้ไขประโยคต่อไปนี้ ให้เป็นประโยคที่ใช้ภาษาระดับทางการสื่อสาร ได้ชัดเจน

สมบูรณ์ ถูกต้อง

๑. ครูเมตตาให้อาหารกลางวันเด็กยากจน

.....

๒. ชายหนุ่มคนนั้นเป็นวิศวกรที่ไม่สวมหมวกนิรภัย

.....

๓. มันเป็นอะไรที่ดีมาก ๆ เลยหนังสือเล่มนี้

.....

๔. เราพบตัวเองอยู่บนเตียงนอน

.....

๕. หนังสือพิมพ์ลงข่าว ๔ โจรบุกธนาคารฉกกว่า ๓ ล้าน

.....

๖. วิทยาลัยมีหมายกำหนดการวันไหว้ครูเรียบร้อยแล้ว

.....

๗. ผู้ร้ายร้ายกระสุนใส่เจ้าของร้านทองหนึ่งนัด

.....

๘. จังหวัดโคราชเป็นเมืองที่เจริญมากที่สุดในภาคอีสาน

.....

๙. เกรดซัมเมอร์นี้ของมานะไม่น่าพอใจ

.....

๑๐. นิดขายรถเล็กไปแล้ว

.....

๑๑. เจ้าอาวาสวัดแก่นอินทร์ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา

.....

๑๒. รถค่อย ๆ เคลื่อนที่ออกไปอย่างรวดเร็ว

.....

๑๓. ในการสื่อสารนักศึกษาควรใช้ภาษาที่ถูกไวยากรณ์แต่สื่อความหมายได้ชัดเจน

.....

๑๔. ชัยและมินาเป็นคู่รักที่เหมาะสมกันราวกิ่งทองใบคำแย

.....

๑๕. นายพรานไปนั่งห้างยิงสัตว์ที่เขายิงได้ตัวใหญ่มาก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาววรรณนิสา บุญแก้ว

วัน เดือน ปีเกิด ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕

ที่อยู่ปัจจุบัน ๘๘ หมู่ที่ ๕ ถนนตรัง-สตูล ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

ประวัติการศึกษา ระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต ภาษาและวรรณคดีไทย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา